న్యాయమే గెలుస్తుంది

వృద్ధరాజు మరణించాడు. పెద్ద కొడుకు రాజయ్యాడు. రాజ వేషం వేసుకుని తిరుగుతున్నాడు. మొదటినుంచీ అతడు గర్విష్ఠి; ముక్కోపి; నిరంకుశుడు. మంచి వాళ్ళనూ, బలహీనులను, నీతిపరులను అవమానించడం అతనికి సరదా. రెండో కొడుకు సజ్జనుడు. అతడు రాజయితే బతికిపోయేవాళ్ళమని ప్రజలు అనుకున్నారు. అలా అనుకుంటున్నారని తెలిసి రాజు మరీ మండిపడ్డాడు. సింహాసనం చేతికి రాగానే మొట్టమొదట అతడు చేసిన పని ఏమిటంటే, తమ్మునికి ఒక గుర్రం, మూడు వందల బంగారు నాణాలు ఇచ్చి నగరంలోంచి వెళ్ళగొట్టాడు.

ఆ తరవాత ఒకసారి ఇద్దరూ నగరానికి దూరాన ఒక అరణ్యంలో తటస్థపడ్డారు.

"ఏమోయ్" అని రాజు తమ్ముణ్ణి పిలిచాడు. "ఇప్పుడైనా బుద్ధిగా ఉంటున్నావా? లేక నా మీద తిరుగుబాటు లేవదీయాలనుకుంటున్నావా?" అన్నాడు.

"లేదు" అన్నాడు తమ్ముడు. "నీమీద నాకు కోపంలేదు. నువ్వు అన్యాయం చేశావనికూడా నేనెవరితోనూ అనలేదు."

"అంటే నాకు లెక్కనుకున్నావా? నీ ఇష్టం వచ్చినట్టు అనుకో. నాకేం భయంలేదు. ఆ మాటకొస్తే అన్యాయం చెయ్యనిదే ఎవడూ బతకలేడు. అన్యాయం చేస్తేనే ఐశ్వర్యం వస్తుంది; యుద్ధాల్లో గెలుపు లభిస్తుంది," అన్నాడు రాజు.

"అన్యాయం జయించదు. న్యాయమే జయిస్తుంది," అన్నాడు రాజు తమ్ముడు.

"సరే. నీదగ్గిరున్న మూడు వందల నాణాలు పందెం కాయి. మనకి మొదటగా ఎదురుపడే మనిషిని అడుగుదాము. అతడు ఏది చెపితే దానికి ఒప్పుకుందాం."

తమ్ముడు ఈ షరతుకు ఒప్పుకున్నాడు. బయలుదేరారు ఇద్దరూ.

తమ్ముణ్ణి చిన్నతనంనుండీ వెంటాడుతున్న కలిదేవత, వారి మాటలు, వారు ఒడ్డిన పందెం విన్నాడు. అప్పుడు ఒక మునీశ్వరుని వేషంలో వారి కెదురయ్యాడు. వారి ప్రశ్నకు సమాధానంగా అన్యాయమేజయిస్తుందని చెప్పాడు. తమ్ముడు దగ్గరున్న డబ్బంతా కోల్పోయాడు.

అయినా అతడు న్యాయమే జయిస్తుందన్నాడు. ఈసారి గుర్రాన్ని పణంపెట్టాడు. మళ్ళీ కలిదేవత వర్తకుని వేషంలో వచ్చి ఇచ్చిన తీర్పుమూలాన దాన్ని కోల్పోయాడు. మూడోసారి అదే విధంగా తన కరవాలం కోల్పోయాడు.

అప్పుడు రాజు "ఈసారి ఏమి పందెం వేస్తావు? నీదగ్గిర ఇంక మిగిలిన వస్తువు లేమున్నాయి గనుక? నీ చూపును పణం ఒడ్డుతావా?" అని అడిగాడు.

"అవును. అన్యాయంకంటె న్యాయమే గొప్పది. అది నా అచంచల విశ్వాసం," అన్నాడు తమ్ముడు.

రాజు మధ్యవర్తికోసం ఆగకుండా తనే తమ్ముని కళ్ళు ఊడబెరికివేశాడు.

అయినా ఆ యువకుడు తన సహజ శాంతగుణాన్ని, స్థైర్యాన్ని వీడలేదు. అన్నను పల్లెత్తుమాట అనలేదు. కొంత దూరంలో ఒక సరోవరం ఉన్నది. ఆ సరస్సుతీరాన ఒక మామిడిచెట్టు, దానిచుట్టూ అల్లుకుని ఉన్న ఒక పొదరిల్లు ఉన్నాయి. అక్కడికి తీసుకుపోయి తనను వదిలిపెట్టమని అన్నను ప్రార్థించాడు. అక్కడ తమ్ముని వదిలేసి రాజు గుర్రాన్ని, డబ్బును, కత్తిసి తీసుకుని నగరానికి వెళ్లిపోయాడు.

అక్కడ అంధయువకుడు కొన్ని గంటలసేపు ఒంటరిగా కూర్చున్నాడు. మనుజమాత్రు డెవడూ ఆ దారిన రాలేదు. చీకటి పడింది. పక్షుల సవ్వడులు తగ్గిపోయాయి.

నక్షత్రాలు ఆకాశంలో ప్రకాశించ సాగాయి. కాని అంధుడైన యువకుడు అనంతమైన అంధకార సముద్రంలో మునిగి ఆ పొదరింటిలోనే కూర్చున్నాడు. కళ్లు పెరికివేసిన బాధను ఎంతో కష్టంమీద ఓర్చుకుంటూ, నిద్రరాక నిశ్శబ్దంగా కూర్చున్నాడు.

కాసేపు గడిచాక, సరోవరంలో నీళ్లు గలగల కదలాడడం, వెండి మువ్వల సవ్వడిలాగా ఎవరెవరో నవ్వడం అతడు విన్నాడు. ఈ రాత్రిపూట సరస్సులో ఎవరు ఇట్లా స్నానం చేస్తున్నారు, అని ఆలోచించాడు. పర్వతాలలోను, సరస్సులలోను, వనాలలోను దేవత లుంటారన్నమాట నిజమేనా? ఈ స్త్రీలు జలదేవతలు కారుగదా? అని తలపోశాడు.

స్నానం చేస్తున్న వారు నిజంగా జలదేవతలే. జలక్రీడలతో అలసిపోయి వారు ఏవో కబుర్లు చెప్పుకో సాగారు. దేవతల వ్యవహారాలు కొంతసేపు, మానవుల వ్యవహారాలు కొంతసేపు చర్చించుకున్నారు. ఒక దేవత ఇలా అంది:

"అవంతీ రాజు కూతురు చాల నాళ్లుగా ఏదో భయంకర వ్యాధితో బాధపడుతోంది. మన సరస్సులో మూడుసార్లు మునిగి లేస్తే చాలు ఎటువంటి వ్యాధి అయినా మటుమాయమైపోతుంది. ఈ సంగతి మానవమాత్రులకెవరికీ తెలియదు. అబ్బ, అవంతి రాజభవనంలో అంతా ఎప్పుడూ ఏడుస్తూనే ఉంటారట; ఇందాక, ఆ భవనం వెనక వనంలోని చిలకలు వచ్చి నాతో చెప్పాయి. అంతే కావాలి, ఈ మానవజాతికి. మనుషులంటే నాకు చెడ్డ ద్వేషం."

తక్కిన జలదేవతలు ఆమె అన్నదానికి అవును, అవును అని అంగీకరించారు.

తరవాత ఎవరి దోవన వారు వెళ్ళిపోయారు. మళ్ళీ నిశ్శబ్దం ఆవరించింది. అంధ యువకుడు అలాగే కూర్చున్నాడు. కొంతసేపటికి పక్షులు మేల్కొన్నాయి. కలకూజితాలకలవరం ప్రారంభమైంది. సూర్యదేవుడు ఏడు గుర్రాల రథం మీద ప్రపంచయాత్ర ప్రారంభించాడు. తెల్లవారినదని తెలుసుకుని యువకుడు లేచి మెల్లిగా సరస్సు ఒడ్డుకు పాకిపోయి నీళ్ళలో దూకాడు. మూడుసార్లు మునిగి లేచాడు. ప్రశాంతమైన ప్రభాత కాంతిలో చరాచర ప్రపంచం ఎంతో సుందరంగా అతనికి తిరిగి దర్శనమిచ్చింది. కళ్ళు బాగుపడ్డాయి. చూపు తిరిగి వచ్చింది. బాధ మాయమైంది.

అయితే అంత ఆనందంలోనూ, అతడు అవంతీ రాజకుమారి సంగతి మరిచిపోలేదు. అవంతి రాజ్యం అక్కడికి అనతిదూరంలోనే ఉంది. మధ్యాహ్నానికి అవంతినగరం చేరుకున్నాడు. బట్టలు మట్టికొట్టుకుని బికారివలె కనిపించినా, అతన్ని రాజభటులు 'ఫలానా రాజకుమారుడని గుర్తుపట్టారు. రాజుదగ్గిరికితీసుకుపోయారు. అవంతిరాజు అతని కథ అంతా విని అది విశ్వసించాడు. సేవకులను పంపి ఆ సరోవర నీరాలను చాలా కడవలనిండా తెప్పించాడు. ఆ నీటిని తొట్టెలో పోసి రాజకుమారి అందులో మూడుసార్లు మునిగింది. అంతే, ఆమె వ్యాధి వెంటనే నయమైంది. దివ్య తేజస్సుతో ఆమె ప్రకాశించింది.

సరే, అవంతీపాలుడు ఆ రాజ యువకునికి తన కుమార్తెనిచ్చి అతి వైభవంగా వివాహం చేశాడని, అర్ధ రాజ్యం కూడా కట్టబెట్టాడని వేరే చెప్పనవసరంలేదు. ఆ తరవాత వాళ్లు కలకాలం సుఖంగా ఉన్నారనికూడా చెప్పనక్కర్లేదు. అయితే అంతటితో కథ అయిపోతుందా మరి?

తన తమ్ముని కళ్లు తాను స్వయంగా ఊడబెరికినా అతని కళ్లు మళ్ళీ వచ్చాయని తెలియగానే దుర్మార్గుడైన అన్నకు ఆశ్చర్యం కలిగింది. ఆలోచించాడు. తాను ఆరోజున తమ్ముణ్ణి కూర్చోబెట్టిన మామిడిచెట్టుదగ్గిర ఏదో మహత్తు ఉండాలనుకున్నాడు. ఆ రాత్రే బయలుదేరి ఆ చెట్టుకింద పొద

శ్రవణానందకరమగు శబ్దగ్రహణమునకు

ఝంకార్ రేడియో

(బిర్లావారి యాజమాన్యమున తయారైనవి)

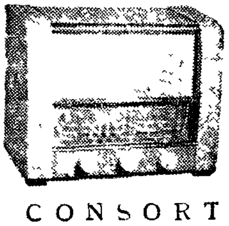

CONSORT

సరసమైన ధరలో లౌడ్ స్పీకర్, పికప్ సౌకర్యములు గలది.

5 వాల్వులు, 3 బ్యాండులు అందమైన వాల్ నట్ కాబినెట్టు.

A.C., A.C./D.G., డ్రైబ్యాటరీలలో దొరుకును. ధర రూ. 275/-

ఆంధ్రకు సోల్ డిస్ట్రిబ్యూటర్లు:

టెరిటోరియల్ ఏజెన్సీస్,

పి. బి. నెం. 373, విజయవాడ - 2.

ప్రాతినిధ్యము లేనిచోట్ల ప్రతినిధులు కావలెను.

రింటిలో దాక్కున్నాడు.

అర్ధరాత్రికి సుమారు ఇరవై ఉంది అద్భుత సౌందర్యవతులైన అప్సరః కన్యలు నీళ్ళలోంచి పైకి లేచారు. వెన్నెలలో వాళ్ళు బంగారంలాగా మెరిసిపోతున్నారు. అప్పుడు వారు "అయ్యో, మన రహస్యం మానవులకు తెలిసిపోయింది. మన సరస్సు నీళ్ళు కలుషం అయిపోయాయి. ఇంకెలా? ఇంకెలా?" అని విలాపించసాగారు.

"ఎవరు చేశారో ఈ పాడుపని? ఇక ఈ సంగతి దేశాలన్నిటా పాకిపోతుంది. కుంటివాళ్ళు, గుడ్డివాళ్లు, కుష్ఠురోగులు, క్షయరోగులు మన సరస్సుదగ్గిరికి వచ్చి నానాభ్రష్టం చేసివేస్తారు. ఇంకెలా? ఇంకెలా?" అని విలాపించారు.

దుష్టరాజు వారిమాటలు బాగా వినపడక, కొంచెం ముందుకు జరిగాడు. ఆ జరగడంలో అక్కడ చీమే కుట్టిందో, తేలే కుట్టిందో, 'అబ్బా' అని మూలిగాడు.

ఆ మూలుగు విని అప్సరసలు గబగబ బయటికి వచ్చి పొదరింట్లో దాక్కున్న రాజును ఈడ్చుకొచ్చారు. అతడెంత ప్రయత్నించినా వారిని విడిపించుకోలేకపోయాడు. "ఇతడే మన రహస్యం బయటపెట్టి ఉంటాడు. దొరికాడు పాపాత్ముడు" అని తిడుతూ, కొడుతూ అతన్ని నీళ్లలోకి తీసుకుపోయి ముంచేశారు. ఊపిరాడక దుష్టరాజు చచ్చిపోయాడు.

కథ కంచికి పోయేముందు, అన్యాయం ఓడిపోయి, న్యాయమే గెలిచిందని మీరందరూ గ్రహించే ఉంటారు. ★

★ అబల ★

(11 వ పేజీ తరువాయి)

ఇంకా దూరంగా ఉండగానే ఇంట్లోనుంచి నవ్వులూ, కేకలూ, కేరింతాలూ వినిపిస్తున్నాయి. కమల నాలుగంగలలో లోపలికి వెళ్ళిపడింది. అంతా ఆమెను చుట్టివేశారు. అభినందనలవర్షం కురిపించివేశారు. చేతులు పట్టుకొని ఊపివేశారు. కమల అందరితో 'షేక్‌హాండ్' చేసింది. 'కంగ్రాచ్యులేషన్స్' చెప్పింది. పరీక్ష తప్పినవారు కానీ, పార్టులు పోయినవారు కానీ అక్కడ లేరు. అందువల్ల అందరూ కొద్దిసేపు వారినిగురించి తలచుకొని 'పాపం' అని సానుభూతి వ్యక్తపరచి వాళ్ళను మరచిపోయారు. మళ్ళీ నవ్వులూ, పరిహాసాలూ, భవిష్యత్ప్రథకాల్లోనూ పడిపోయారు. నీవేంచేస్తావంటే నీవేంచేస్తావు అని ఒకరినొకరు అడుగుతున్నారు. వాళ్లలో ముగ్గురు ఇంటర్‌మీడియేట్‌తోనే చదువాపివేస్తామన్నారు. వాళ్లకు త్వరలో పెళ్ళిళ్ళు కాబోతున్నాయి. ఇది విని తక్కినవాళ్ళంతా ఆ ముగ్గురిని ఎగతాళి చేయడం మొదలుపెట్టారు. ఇంటర్‌మీడియేట్ చదువంటే త్రిశంకుస్వర్గంలాంటిదన్నారు వాళ్ళు ఉత్తి పిరికిపందలన్నారు. తాము చక్కగా బి. ఏ. చదువుతామని గొప్పగా చెప్పుకున్నారు. కమలలాగే వాళ్ళకీ బి.ఏ. అనిపించుకోవాలనేఆకాంక్ష తప్ప మరొకటిలేదు కాబట్టి బి. ఏ లో ఏవిషయాలు తీసుకోవాలో నిర్ణయించుకోలేదు. ఏదైనా అందరం ఒక్కటే 'సబ్జక్టు' చదువుదామంది జానకి. కమల తప్పక అలాగే చేదామంది. తరువాత ఫలహారాలూ, పానీయాలూ సేవించి ఒకకట్టగా బయలుదేరి, తెలిసిన లెక్చరర్ల ఇళ్ళకుపోయి నమస్కారాలు చెప్పి, కొంతసేపు పార్కులో తిరిగి చివరికి సినిమాకు పోయి ఫస్టుక్లాసు టికెట్లుకొని సినిమాచూసి వచ్చారు.

కమలఇంటికి చేరుకునేటప్పటికి అంతా నిద్రపోతున్నారు. కమల కొంతసేపు చూసి చూసి తలుపు తట్టింది. వదినగారు సణుగుకుంటూవచ్చి తలుపు తీసింది. కమలతో ఏమీ మాట్లాడకుండానే వెళ్లి పడుకుంది. కమల కాకలివేస్తున్నా అన్నం పెట్టుకోవడానికి బద్ధకంవేసి కడుపు మంచినీళ్ళతో నింపుకొని అలానేపోయి మంచంమీద పడింది.

మిగతావాళ్లు ఎగతాళిచేస్తున్నారనే కోపంతో ఇంటర్‌మీడియేట్‌తో చదువు ఆపివేస్తున్న ముగ్గురూ జానకియింటికి రావడం మానివేశారు. బి. ఏ చదివేవాళ్ళే ఇప్పుడు రోజూ సమావేశమవుతున్నారు. ఏ 'సబ్జక్టు' తీసుకోవాలనే విషయం తర్జనభర్జనలు జరిపించి చివరికి 'ఎకనమిక్స్'ను స్థిరపరచుకున్నారు. కమల అంతకుముందు పాసయిన దగ్గరనుంచి తనకు పనికివచ్చేపుస్తకాలు సంపాదించి అవి అత్యాసక్తితో చదువసాగింది. పరీక్షల ముందుకూడా అంతధ్యానంతో చదవలేదేమో! వీలైనప్పుడెల్లా జానకియింటికి పరుగెత్తుకుపోతోంది. ఇప్పుడు వదినగారు చెప్పిన పనులుకూడా సరిగా చేయడంలేదు. ఆమె సణుగుళ్లు అసలేపట్టించుకోవడంలేదు. కాలేజీలో సీట్లకోసం దరఖాస్తులు పెట్టారు జానకీవాళ్లు. అదిచూసి తనుకూడా ఆవేళే దరఖాస్తు పంపించాలనీ అన్నగారితో చెప్పి 'రిజిస్ట్రేషన్ ఫీ' తీసుకోవాలనీ ఉత్సాహంలో ఉరకలు వేసుకుంటూ వచ్చింది యింటికి.

గోపాలం పట్టెమంచంమీద కూర్చొని చంటిపిల్ల బుచ్చిని మోకాళ్లమీద ఎక్కించుకొని ఆడిస్తున్నాడు. కమల లోపలకు పరు